

Évközi 16. vasárnap

Róm 8,26–27

A lélek könyörög helyettünk

²⁶Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal. ²⁷S ő, aki a szíveket vizsgálja, tudja, mi a lelkiünk kívánsága, mert Isten tetszése szerint jár közben a szentekért.

Pál életét átszövi az imádság. A zsidó hagyományokban Isten jelenlétének felidézésére használták az imát, és olyan imarendet írtak elő, amelyhez hasonlatosak csak a szerzetesek és a papok gyakorolnak manapság, amikor a nap meghatározott szakaszain zoltárokat és himnuszokat imádkoznak, valamint szentírási szövegeket olvasnak. Ezen túl a hétköznapi zsidó ember beszédmódját is átszötték az Isternek mondott hálaadások, minden élethelyzetben, minden cselekedet és munka elkezdésekor és befejezésekor. A pogány környezet is vallásosnak mondható, hiszen számtalan istenhez fohászokdtek baj és szükség idején, és a szentélyekben bemutatott hála- vagy engesztelő áldozatok alkalmával is gyakorta mondtak imákat. Ennek ismeretében kicsit furcsán hangzik az a mondat, hogy „nem tudjuk, hogyan imádkozunk helyesen” (26. v.). Nem imatechnikákról van szó ebben a szövegben, nem is az imarendek helyes alkalmazásáról, hanem az ima tartalmáról. Pál nagyon jól tudja, hogy az imákban megfogalmazódnak vágyaink, azok beteljesedését kérjük Istentől. De ezek a vágyak egy nem egészen tökéletes ember megfogalmazásai, talán olyan dolgokhoz is kérjük Isten segítségét, amelyek nem válnának hasznunkra. Ezért beszél Pál a Szentlélek segítségéről, aki, mint mondja, besegít az imádságainkba. Nem az elfáradt ember helyett imádkozik, hanem úgy tűnik a tökéletlen ember kéréseit korrigálja. Ugyanis Isten szent lelke „vizsgálja a szíveket” (27. v.) és tudja, hogy valójában mire is vágyunk, még akkor is, ha tökéletlenül fogalmazzuk meg, és ennek megvalósulását segíti.

Mindazoknak, akik kötött imádságokhoz szoktak talán szokatlan, hogy az imádság közben is lehet gondolkodni. Legtöbbször, ha ilyen történik, azt gondolják, hogy rosszul imádkoztak, elkalandozott a figyelmük és bűnt követtek el. Ez valóban megtörténhet, mert a kötött imák esetében az ima szerzőjének szándékával és érzelmeivel nem mindig könnyű azonosulni. A Miatyánk esetében Jézusnak az Atya

iránti érzelmeivel és a mennyországnak földi megvalósulásával kell azonosulnunk, hogy kellő figyelemmel tudjuk mondani ezt a szöveget. Az Üdvözlégy esetében Szűz Máriával és az őt köszöntő angyallal kell azonosulnunk, majd pedig az egyház imájával. Amikor valaki ezt a rózsafüzér imádkozáskor ötvenszer kísérli meg, könnyen lehet, hogy míg szája monoton ismételteti a szavakat, a figyelme elkalandozik és egészen máshol jár. Talán jobb ilyenkor megragadni a figyelmünk csapongását, és érzelmeinket, kétségeinket, sértődéseinket, szorongásainkat az Isten elé vinni. Amint az így megfogalmazódó gondolatainkból beszélgetést formálunk Istennel, olyan ima alakul ki bennünk, amely egyszerre áll közel a bennünk dúló gondolatokhoz és legtisztább vallási érzelmeinkhez. E folyamat lassan átalakítja lelkünket, érzélemvilágunkat és megnyugszunk az Isten jelenlétében. Úgy gondolom, nem állok messze az igazságtól, ha azt állítom, erről a folyamatról mondta Pál, hogy „a lélek könyörög helyettünk”.